

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS"

Naujienlaiškis Nr. 162

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

„Tiesos Draugas“ yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Velykinis sveikinimas
- Raimondo Baliutavičiaus eilėraštis
- Irmanto Pinkoraičio pranešimas (tęsinys)
- Politiko mintys. Grėsmė žodžio laisvei
- Jei trūksta išminties
- Pamąstymui. Pasiklydęs labirinte
- Sadu Sundar Singho malda
- Gerų minčių trupiniai
- Jūs galite paremti

Velykinis sveikinimas

„Nebijok!.. Aš buvau numiręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius.“ (Apr 1,17-18)

Kristus gyvas! Kėlės iš mirties,
saulei skaisčiai tekant po tamsios nakties.

Kapas tuščias, nuristas akmuo,
nebėra čia Kristaus prisikėlusio.
(„Giesmių vainikas“ 81)

„Tiesos draugo“ leidėjai
nuoširdžiai sveikina skaitytojus
švenčiant didžiausią krikščionių šventę –
Kristaus Prisikėlimą!

Kristus prisikėlė!

Brangus Atpirkėjas

Brangus Atpirkėjas - koks didis Jisai!
Man gelbstinčią ranką išties
ir sielą Jis mano paslėps, kur uola,
kur džiugesio upės tekės.

Brangus Atpirkėjas - koks didis Jisai!
Kalčių sunaikinta našta.
Mane Jis pakels, kad stovėčiau tvirtai,
sustiprintas Dievo jėga.

Daugybę malonių Jis man dovanos,
pripildys pilnatve sava.
Ir siela iš džiaugsmo Jam šlovę giedos,
nes Jis išvadavo mane!

Jis mano ištroškusią sielą paslėps,
šešėlį kur meta uola.
Gyvenimas skęs į Jo meilės gelmes,
mane ten pridengs Jo ranka.

Romualdas Baliutavičius

Irmanto Pinkoraičio pranešimas

Irmanto Pinkoraičio pranešimas metinėje LEBBS konferencijoje
Kaune 2003 m. spalio 25 d.

Kas trukdo ir kas padeda vienybei?

(Tęsinys. Pradžia Nr. 161)

Kas mums trukdo būti vieningiems bendruomenėje ir už jos ribų? Vienybei trukdo klaidingi mokymai, arba neteisingas Biblijos aiškinimas.

KAIP MES AIŠKINAME BIBLIJĄ?

Būti krikščionimi – vadinasi, būti Kristuje, būti Jo mokyme, pasiduoti Jo valiai, atsiduoti į Jo rankas. Tai reiškia gyventi pagal Jo įsakymus, pagal Jo pavyzdį. Mylėti pagal Jėzų nėra lengva. Todėl esame gundomi susikurti savąjį Jėzaus paveikslą ir pagal jį gyventi. Tačiau vienintelis Jėzaus paveikslas yra Biblijoje. Jūs galite paprieštarauti: visose bendruomenėse Jėzaus paveikslas yra iš Biblijos, tad kodėl jis toks skirtingas? Štai čia iškyla teisingos Rašto interpretacijos, arba aiškinimo, klausimas.

Biblija turi būti aiškinama bendruomenėje. Visi gali suprasti ir prisidėti prie bendro jos tiesų supratimo bei pritaikymo bendruomenės gyvenime. Štai kodėl mums reikia aktyviai dalyvauti Šv. Rašto studijose, diskusijose, bendravime ir maldoje.

Neteisingas Biblijos aiškinimas visada turės pražūtingų pasekmių. Kartais žmonės aiškina Biblijos tekstą, kaip jiems šauna į galvą. O kartais jie aiškina tekstą pagal gerai organizuotas taisykles arba pagal sistemas, kurias sudarė kiti žmonės. Tačiau jokio skirtumo, organizuotai ar ne, – jeigu Dievo Žodis iškraipomas, tai yra nusikaltimas. Argi mes nepykstame, kai mums nori įrodyti tai, ko mes nesakėme arba nedarėme? Kaip apmaudu būna, kai tau sako, jog tu manai tą ar aną, o tu juk žinai, ką manai iš tikrųjų! Todėl Dievas ir davė mums dvi ausis, kad daugiau klausytume ir mažiau kalbėtume, mažiau darytume visokius sprendimus ir neskubėtume su išvadomis.

Žmonės sugeba nuolat iš visko daryti stabą. Kartais jie naudojami Biblija, kad pasiektų savo tikslus. Jie manipuliuoja Šv. Raštu, kad pateisintų savo užgaidas. Jie studijuoja Žodį, mąsto, darbuojasi tik tam, kad apgintų savo tikslus. Biblinis pavyzdys yra Bileamas iš Skaičių knygos 22 skyriaus. Tas pranašas taip pat

ėjo pas Dievą klausti patarimo, tačiau visą laiką siekė tik savo. Jam rūpėjo garbė ir turtai, kuriuos norėjo gauti iš pagonių didikų.

Galima nesąmoningai pradėti garbinti Raide, užuot paklusus Dvasiai. Pats Biblijos tekstas nėra mistiškai ypatingas. Jeigu šią Knygą laikysime arti savęs, ji mums nepadarys jokios įtakos. Galime pasidėti ją po pagalve, tačiau nesusapnuosime, ką Dievas nori mums pasakyti.

Kartais žmonės ima garbinti kokį nors Biblijos vertimą, įsivelia į ginčus, išsiskiria su broliais, palieka bažnyčią, pučiasi ir kovoja. Skleidžia šmeižtus ir savo įsitikinimais nuodija bendruomenes. Kartais žmonės vadovaujasi tam tikra aiškinimo tradicija ir taip sukelia daug nesusipratimų. Mes turime būti labai apdairūs ir saugotis stabų. Dievas davė mums Bibliją ne tam, kad iš jos darytume stabą, bet tam, kad pažintume Viešpatį.

Tad kaip mes suprantame Bibliją?

Mes suprantame ir aiškiname Raštą taip, kaip mus kažkas išmokė. Reikia nepamiršti Pauliaus žodžių korintiečiams: „Visa tai, broliai, jūsų labai pritaikiau Apolui ir sau, kad iš mūsų pavyzdžio įsidėmėtumėte taisyklę: „*Nieko daugiau, negu parašyta“ ir kad vienas dėl kito nesipūstumėte prieš kitus. Kas gi tave išskiria iš kitų? Ir ką gi turi, ko nebūtum gavęs? O jei esi gavęs, tai ko giriesi, lyg nebūtum gavęs?*“ (1 Kor 4,6-7) Mes visi turime pažinimą toki, kokį gavome. Kol nebuvo girdėję Evangelijos, ar labai mums rūpėjo krikšto ir Viešpaties atminimo Vakarienes klausimai? Tik įžengę į krikščionybės pasaulį susipažinome su visokiausiomis teorijomis ir praktikomis. Mes visada buvome ir esame mokytojų įtakoje. Tai, kuo šiandien šventai tikime, gavome per kieno nors žodžius ir pavyzdį. Todėl čia mums labai reikalingas nusizeminimas. Kas yra nusizeminimas? Tai pripažinimas, kad esu netobulas, ne viską suprantu, kad galiu suklysti. Kažkas yra pasakęs: „Tas, kuris pažįsta save, nesididžiuoja savimi.“ Ap. Paulius sakė apie save, kad jis esąs mažiausias iš apaštalų, nevertas tokiu vadintis. Ir nepamirškime Jėzaus žodžių: „Palaiminti turintys vargdienio dvasią.“ Visa, ką turime, esame gavę. Mūsų Biblijos supratimas nėra nekintantis ar unikalus, ir pripažindami tai galime žiūrėti blaviai ir prireikus keisti savo įsitikinimus.

PRANAŠŲ IR MOKYTOJŲ VIETA

Kas gi mus moko? Kas mums išaiškina Raštą? Dvasia per Paulių sako: „*Tai jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais, evangelistais, ganytojais ir mokytojais, idant aprūpintų šventuosius tarnystės darbui, Kristaus Kūno ugdymui, kol visi pasieksime tikėjimo vienybę ir*

Dievo Sūnaus pažinimą, tapsime tikrais vyrais pagal Kristaus pilnatvės amžiaus saiką, kad nebebūtume maži vaikai, siūbuojami ir nešiojami bet kokio mokyimo vėjelio, žmonių apgaulės, jų gudrumo, vedančio į klystkelius. Kalbėdami tiesą su meile, aukime visais atžvilgiais tame, kuris yra galva, Kristuje.“ (Ef 4,11-15)

Gerai būtų, kad viskas būtų pagal Dievo Dvasią. Deja, mes prisigaudome visokių mokymų iš įvairiausių šaltinių. Visokios knygos, radijas, televizija, internetas formuoja mūsų įsitikinimus. Klausomės savo pamokslininkų, o mintyse kovojame, nepritariame. Taip neturėtų būti Kristaus bendruomenėje. Jeigu tikintieji turi gerus bendravimo įgūdžius, jie suras būdų aptarti pamokslus ir naujas mintis. Drauge melsis, diskutuos, kol ras vieningą supratimą. Nekalbės už akių, nešmeiš, neapkalbinės. Juk mokytojų tikslas yra bendruomenės ugdymas. Teisingai išaiškintas Dievo Žodis visada ugdys Kristaus Kūną.

TEISINGO AIŠKINIMO IR PRITAIKYMO PRIEŠAS

Koks didžiausias Rašto aiškinimo priešas? Aišku, galime pasakyti, kad šėtonas. Taip, tai tiesa. Bet žinojimas, kad piktasis trukdo, mums nepadeda. Reikia žinoti, kaip jis veikia. Yra daugybė dalykų, dėl kurių Raštas iškraipomas, ir keletą iš jų verta paminėti.

Mes žinome, kad Viešpats neužrašė savo apreiškimo kaip doktrinų. Doktrinos – tai susistemintas mokymas. Neįmanoma mokyti, jeigu nėra tam tikros sistemos. Mes visada viską susisteminame. Tik reikia tai daryti teisingai, nes galime suklysti. Blogiausia, kai Biblijos tekstu manipuluojama, kad būtų patenkintos mokytojo mintys. Žmonėms ateina į galvą įvairiausių minčių, tačiau ne visos jos iš Dievo. Pirmojo amžiaus bendruomenės labai kentėjo nuo tokių mokytojų. Skaitant ap. Pauliaus laiškus romiečiams, korintiečiams, galatams ir kt. galima pamatyti, kaip jiems sunku buvo suprasti, kokia yra Mozės Įstatymo vieta krikščionybėje. Laiške galatams Paulius griežtai atskleidė, kokia buvo jo pozicija pasiklydusių ir klaidinančių mokytojų atžvilgiu: „*Isibrovėliams, netikriems broliams, tykojusiems pagrobtį mūsų laisvę, kurią mes turime Kristuje Jėzuje, ir norėjusiems mus pavergti, jiems mes nė valandėlei nepasidavėme, kad Evangelijos tiesa pasiliktų su jumis.*“ (Gal 2, 4-5) Atkreipkime dėmesį, kad Paulius tuos, kurie skelbė lojalumą Įstatymui, vadina netikrais broliais. Tas, kuris nesupranta Evangelijos tiesos, nors ir vadinasi tikinčiuoju, yra netikras krikščionis. Tas, kuris nori pagrobtį kito laisvę, yra netikras brolis. Tas, kuris nori valdyti ir viešpatauti kito tikėjimui, yra netikras brolis ir sesuo. Paulius priešinosi tokiems ir nė valandėlei nepasidavė.

Ar mūsų šalyje nėra tokių vergvaldžių? Ar jie nesibrauna į mūsų namus ir mūsų bendruomenės? Ar nesikėsina jie į mūsų liudijimą? Mes turėtume kovoti dėl laisvės Kristuje. Į mūsų šalį skverbiasi tie, kurie nori kovoti už savo įstatymus ir tradicijas. Jie nori, kad visi šoktų pagal jų muziką. Dažnai jie yra labai draugiški, tačiau paskendę savo tradicijose ir tapę blogos sisteminės teologijos vergais, gražiais žodžiais pavilioja neįsitvirtinusių tiesoje.

Apaštalui Pauliui krikščionybės kelias yra tikrosios laisvės kelias. Tačiau jau tada, pirmame amžiuje, kai kurie iškraipydavo Viešpaties mokymą, ir daugeliui krikščionybė tapo didžiausia vergyste. Tačiau Biblija skelbia laisvę!

ESAME IŠVADUOTI LAISVEI

„Kristus mus išvadavo, kad būtume laisvi. Tad stovėkite tvirtai ir nesiduokite vėl įkinkomi į vergystės jungą! Štai aš, Paulius, sakau jums: jeigu leisitės apipjaustomi, Kristus jums nebebus naudingas. Aš pakartotinai išpėju kiekvieną, kuris leidžiasi apipjaustomas: jis tampa įpareigotas laikytis viso Įstatymo. Jūs, ieškantys nuteisinimo Įstatyme, atsiskyrėte nuo Kristaus, praradote malonę. O mes, Dvasios vedami, iš tikėjimo laukiame ir tikimės nuteisinimo. Juk Kristuje Jėzuje nieko nereiškia nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas, o vien tikėjimas, kuris veikia meile.“ (Gal 5,1-6)

O kas gi yra laisvė? Jėzus buvo laisvas žmogus, bet tuo pačiu metu Tėvo ir žmonių tarnas. Toks kelias yra laisvės kelias. Jėzus kalbėjo įtikėjusiems Jį žydams: „Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai; jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus.“ (Jn 8,31-32) Tikrą laisvę atranda tas, kuris laikosi Jėzaus mokslo, kuris pagal Jo mokymą gyvena. Ar esi laisvas? Taip, jeigu seki Kristumi. Ne, jei gyveni savo galva. Kristus niekada neieškojo sau garbės. Niekada nesirūpino savimi, bet visas jėgas skyrė žmonėms,

kuriems reikėjo gydymo. Kristaus mokslas nebuvo sausa teorija, bet kasdienė gyva praktika.

Kiekvienas, kuris pasiduoda žmonių įstatymams, tampa žmonių vergu. Paulius sako, jog tas, kuris ieško išteisinimo Mozės Įstatyme, atsiskyrė nuo Kristaus, prarado malonę. O tie, kurie vedami Dvasios, iš tikėjimo laukia ir tikisi išteisinimo. Na, Mozės Įstatymo mes nesilaikome, tačiau bet koks kitas žmogaus įstatymas ar neuždaro mums kelio pas Kristų? Šiandien protestantai dažnai galvoja, kad tik katalikams reiktų studijuoti Laišką galatams, nes jie tiki, jog išganymas pasiekiamas darbais. Tačiau šis laiškas yra skirtas visiems, nes visi esame pavojuje susikurti savo įstatymą, pagal kurį gyvendami jausimės saugūs. Tai dvasininkijos įstatymas, bažnyčių diegimo įstatymas, Biblijos skaitymo įstatymas, šlovinimo įstatymas, teisingos aprangos įstatymas ir kt. Taip susistemintos doktrinos, kurios tampa įstatymu. Tai pačios pavojingiausios pinklės.

Pati pagrindinė baptistus skaldanti doktrina yra amžinojo saugumo doktrina. Per amžius diskutuojama, ar galima prarasti amžinąjį gyvenimą. Biblija moko apie tikinčiojo saugumą Kristuje. Bet nei Kristus, nei apaštalai nemokė apie saugumą be Kristaus. Viešpats sako: „*Mano darbai, kuriuos aš darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane. Bet jūs netikite, nes jūs ne manosios avys. Manosios avys klauso mano balso; aš jas pažįstu, ir jos seka paskui mane. Aš joms duodu amžinąjį gyvenimą; jos nežus per amžius, ir niekas jų neišplėš iš mano rankos. Tėvas, kuris man jas davė, yra aukščiau už viską, ir niekas jų neišplėš iš Tėvo rankos. Aš ir Tėvas esame viena.*“ (Jn 10.25-30)

Čia nėra besąlygiško saugumo. Kristaus mokiniai (avys) tiki Jėzumi, klauso Jo ir seka paskui (gyvena kaip Jis). Tokius Jėzus pažįsta ir saugo. Viešpats nesako, kad tos avys, kurios tik klauso Jo balso, yra saugios, bet tos, kurios tikrai yra Kristuje. Mes neišgirsime Jėzaus kviečiant sekti akiai. Vienam jaunuoliui, kuris labai norėjo amžinojo gyvenimo, Jis pasakė, kad reikia viską parduoti ir sekti Juo. Kitiems, panorėjusiems laukus apžiūrėti, su žmona pabūti, tėvą palaidoti, Jėzus sakė: neverti manęs esate, jei laukus, tėvus ir žmonas mylite labiau negu mane. Kitam priminė, jog tie, kurie seka Kristų, gali neturėti kur galvos priglausti. Kristus kvietė, kad žmonės sektų Juo visiškai pasitikėdami. Jis kvietė pasišvęsti naujam gyvenimui, nebijoti sunkumų ir persekiojimų. Tačiau šiandien žmonėms siūloma pigi krikščionybės forma. Tereikia ateiti, pasimelsti bendruomenės priekyje, išmokti pagrindines tezes, pasikrikštyti ir lankyti bažnyčią. O kitur ir krikštytis nereikia. Jei dar Bibliją skaitysi ir kam nors papasakosi apie savo naują religiją, tai tikrai būsi saugus. Gal aš piešiu labai ironiškai, bet neretai tokia yra tikrovė.

(Tęsinys kitame numeryje)

Tikroji grėsmė žodžio bei religijos laisvei

2026 m. kovo 26 d. Suomijos Aukščiausiasis Teismas pripažino šios šalies parlamentare Päivi Räsänen (Peivi Resenen) kalta dėl „neapykantos kalbos“ viename epizode, susijusiame su jos įsitikinimais apie santuoką ir seksualinę etiką, išspausdintais prieš dvidešimt dvejus metus viename bažnytiniame lankstinuke.

Štai čia yra tikroji grėsmė demokratijai, žodžio bei religijos laisvei.

Kai prokurorai imasi vertinti, kokius religinius tekstus galima ar negalima skaityti, cituoti ar publikuoti, tai nėra apie demokratiją ir "neapykantos kalbą". Tai yra apie tą patį, ką kadaise išgyvenome sovietmečiu, kuomet nebuvo galima melstis, kuomet buvo naikinami religiniai simboliai. Laiko ratas apsisuko, ir moderni visuomenė vėl lipa ant to paties grėblio.

Aš turiu nuliūdinti visus tuos bandančius užčiaupti. Dažniausiai tokie bandymai ne tik neatgraso nuo tikėjimo, bet jį sustiprina.

Tikiu, kad tai nėra istorijos pabaiga ir politikė apgins savo teisę į žodžio bei religijos laisvę jau Europos Žmogaus Teisių Teisme. O jei kartais nepavyktų, tai taps dar viena vinimi į Europos, kuri užaugo ant krikščioniškų pamatų, karstą.

Aurelijus Veryga
Europos Parlamento narys

Jeį trūksta išminties

„Jeį kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą...“ (Jokūbo 1, 5)

Jeį tau trūksta išminties, štai laiko patikrinti būdai jos gauti:

1) **Pripažink, kad tau jos reikia.** B. Franklinas teisingai pastebėjo: „Išminties šventyklos slenkstį peržengsi tik pripažinęs savo neišmanymą.“

2) **Eik prie reikiamo šaltinio.** Biblijoje skaitome: „**VIEŠPATS duoda išminties...**“ (Patarlių 2, 6). Jis vienintelis gali suteikti tikros išminties, nes tik Jis vienas jos turi. Jo akivaizdoje žmogiškoji išmintis - kvailystė. Paulius sako:

„Dievo kvailybė išmintingesnė už žmones...“ (1 Korintiečiams 1, 25). Pamąstyk apie tai. Pati kvailiausia Dievo mintis (nors Dievo galvoje kvailų minčių nėra) būtų išmintingesnė už pačią išmintingiausią mūsų mintį.

3) **Nesikuklink prašyti.** Dievui negaila duoti išminties, Jis nelaiko jos godžiai apglėbęs. Saliamonas sako: „*Jeį iš tikrujų šauksiesi išvalgumo ir pakelsi balsą, norėdamas suprasti, jei sieksi supratimo, kaip žmonės ieško sidabro, ir ieškosi jo tarsi paslėptų turtų, tai suprasį pagarbią VIEŠPATIES baimę ir sužinosi, ką reiškia pažinti Dievą. Juk VIEŠPATS duoda išminties, iš jo lūpų ateina pažinimas ir supratimas.*“ (Patarlių 2, 3-6.)

Jokūbas rašo: „*Jeį kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievą, kuris visiems dosniai duoda ir nepriekaištuoja, ir jam bus suteikta. Tegul prašo tikėdamas, nė kiek neabejodamas, nes abejojantis žmogus panašus į jūros bangas, varinėjamas ir blaškomas vėjo. Toksai žmogus tegul nemano ką nors gausiąs iš Viešpaties...*“ (Jokūbo 1, 5-8)

Šiandien maldoje prašyk Dievo išminties.

Paimta iš BOB & DEBBY GASS Kasdieniai skaitiniai

Pasiklydęs labirinte

"Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuėina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane."
Evangelija pagal Joną 14,6

Turistų grupė atvyko aplankyti įžymių požeminių olų. Pasiėmę žibintus jie pradėjo kelionę tuneliais. Priešakyje ėjo grupės vadovas, gerai pažinojęs visus vingius ir posūkius. Visiems buvo įdomu apžiūrinėti senovinius raižinius olų sienose. Įveikusi visas kliūtis ir aplenkusi pavojingas vietas grupė pakilo į paviršių, bet čia paaiškėjo, kad vieno turisto trūksta. Vadovas nedelsdamas nusileido žemyn ir ėmė jo ieškoti. Praėjo nemažai laiko, kol jis buvo surastas. Kaip apsidžiaugė vargšas pasiklydėlis, kai išgirdo, jog kažkas šaukia jį vardu! Jausdamasis kaltas, kad atsiliko nuo grupės per daug

pasitikėdamas savimi, jis nesiliovė dėkojęs ir atsiprašinęs, kad sukėlė tiek rūpesčių.

Tačiau įsivaizduokime kitokią situaciją. Jūs esate tas vienišius turistą ir klaidžiojate pavojingu labirintu. Staiga išgirstate šaukiant Jus vardu ir sakant: „Eikite su manim, aš žinau, kaip iš čia išeiti!“ Tai gelbėtojas, atskubėjęs jūsų ieškoti. Bet Jūs imate prieštarauti: „O kodėl norite, kad eičiau būtent jūsų keliu? Gal yra dar kiti išėjimai, noriu juos išbandyti!“ Gelbėtojas Jus įtikinėja: „Būkite protingas, eikite su manim, aš žinau čia viską atmintinai. Kitaip Jūs niekaip neišeisite į dienos šviesą!“ Tačiau Jūs esate atkaklus: „Per daug siaurai mąstote. Eikite savo keliu ir palikite mane ramybėje. Aš rasiu savo kelią!“

Beprotybė, ar ne? Bet ar nesielgiame būtent taip, kai atmetame vienintelį kelią į Dangų, kurį mums siūlo Evangelija, kai atstumiamo Gelbėtojo pagalbą? Kristus buvo nusileidęs į patį giliausią požemį, kad ištrauktų mus iš pražūties. Negalvokime apie save per daug gerai ir nemanykime, kad esame patys pajėgūs išsikapstyti iš nuodėmių labirinto. Verčiau pasitikėkime Tuo, kuris nori įvesti mus į savo šviesą, ir su dėkingumu paduokime Jam ranką!

Pagal „Our Daily Bread“ parengė N. L.

Sadhu Sundar Singho malda

O Viešpatie, Tu, kuris esi viskas visame, mano gyvybės gyvybe ir mano dvasios Dvasia! Būk maloningas ir pripildyk mane Šventąja Dvasia ir Tavąja meile taip, kad mano širdyje neliktų vietos kam nors kitam. Aš neprašau kokių nors dovanų, tik Tavęs, visų gyvenimo dovanų Davėjo. Aš neprašau nei pasaulio su jo prabanga ir garbe, nei dangaus. Man reikia Tavęs, nes kur esi Tu, ten yra dangus.

Tavyje yra mano paguoda ir viskas, kas reikalinga mano širdžiai. Tu esi Kūrėjas. Tu sukūrei šią širdį sau, pažindamas ją dar prieš pasaulio sukūrimą. Tu sukūrei ją sau, o ne kokiam nors sukurtam dalykui, todėl mano širdis niekur neras ramybės, kaip tik Tavyje. O Tėve, Tu pažadinai manyje šį ramybės troškimą, todėl prašau, kad pašalintum iš mano širdies viską, kas priešinga Tavo valiai. Gyvenk ir viešpatauk joje Tu pats, Viešpatie Valdove!

Mano širdis pilna dėkingumo Tau už daugiopas Tavo dovanas, bet vien tik dėkingumo neužtenka. Mano širdis sako, kad turiu pašvęsti savo gyvenimą tarnystei Tau ir savo dėkingumą turiu paliudyti darbais.

Tau garbė ir šlovė, kad mane, bejėgį ir menką, iš nebūties pašaukė į savo nuostabią būtį ir pradžiuginai mane savo meilės bendryste. Aukuju save Tau kaip auką ant aukuro prie Tavo kojų. Priimk šią auką kaip nori ir kur nori. Naudok mane pagal savo valią, nes aš esu Tavo, o Tu – mano. Iš dulkių sutvėrei mane, kad būčiau Tavo vaikas.

Tau teesie garbė, šlovė ir gyrius per amžių amžius. Amen.

Sadhu Sundar Singhas (1889-1929) buvo keliaujantis indų evangelistas, vadintas Indijos apaštalu Pauliumi. Dingo be žinios Himalajų kalnuose vienoje iš savo misionieriškų kelionių.

Gerų minčių trupiniai

Garbinkim Tą, kuris buvo prikaltas prie kryžiaus, o ne patį kryžių.

Šv. Ambraziejus

Muzikos tikslas – atiduoti visą šlovę Dievui ir atgavinti žmogaus sielą. Jei to nėra, tai ne menas, o tik velniškas triukšmas.

Johanas Sebastianas Bachas

Svarbu susitaikyti su Kristumi, kol dar galime. Gyvenimas toks trapus. Tu niekada nežinai, kada jis baigsis. Jis gali baigtis akimirksniu, ir tuomet bus per vėlu priimti Dievo išgelbėjimo dovaną.

Čakas Norisas

Krikščionybė reikalauja mąstyti ir pradėti naudoti smegenis.

Polas Vošeris

Kartais pakanka mažos kibirkštėlės, kad įsižiebtų skaisti ugnis. Pakanka lašelio gėrio, kad pasaulis imtų keistis.

Bruno Ferrero

Jūs galite mus paremti

Jūs taip pat galite prisidėti prie Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos misijos ir darbų finansiškai, savo tarnavimu, rankomis, maldomis.

Pagal LR Gyventojų pajamų mokesčio įstatymą, dirbantis fizinis asmuo gali skirti iki 1,2% savo jau sumokėtos pajamų mokesčio sumos organizacijai, turinčiai teisę gauti paramą.

Kaip tai padaryti?

Kasmet iki Gegužės 1 d. Jums reikia užpildyti prašymo FR0512 formą:

- arba Internetiniu adresu <http://deklaravimas.vmi.lt> (žr. [video-instrukcija](#));
- arba padaryti tai, apsilankius [artimiausiame VMI skyriuje](#).

Rekvizitai FR0512 formos pildymui:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga
Įmonės kodas (pramos gavėjo kodas): 192077697

Iš anksto dėkojame už paramą, teatlygina jums Dievas.

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

[tde\(at\)baptist.lt](mailto:tde(at)baptist.lt)
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925